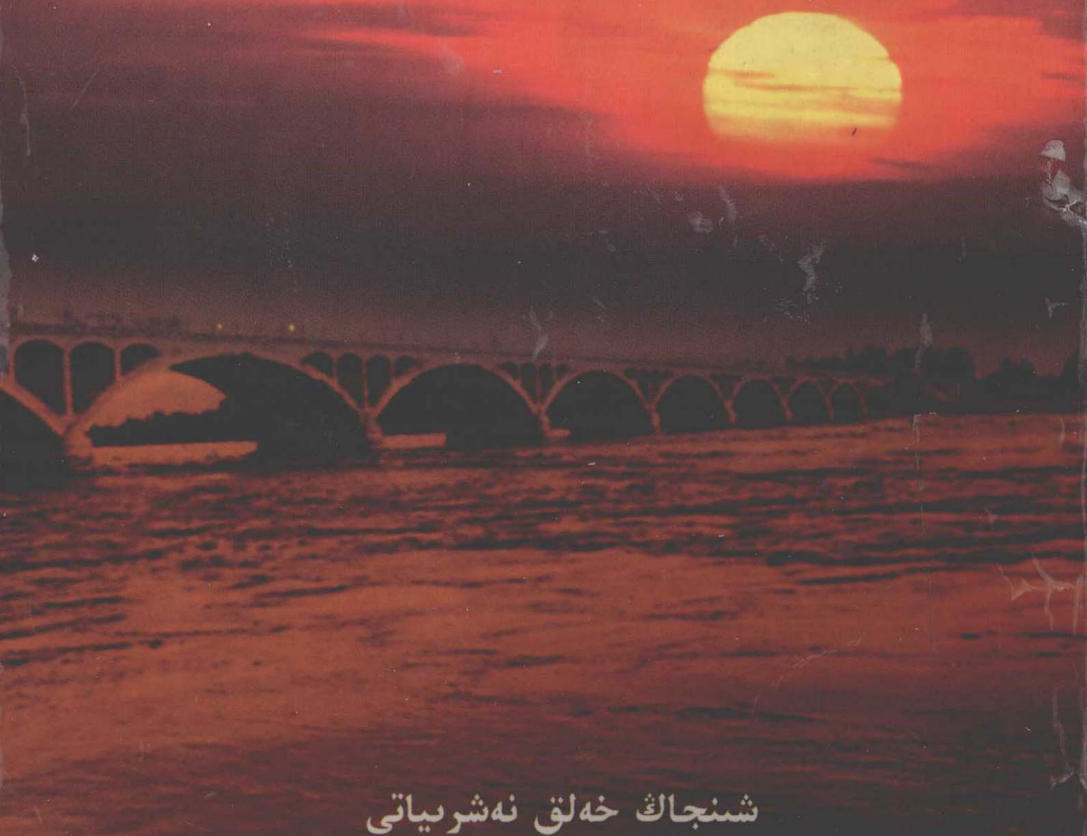

تۇرسۇن لېتىپ

زىيەن مۇھەررىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

زنگنه موهبہ بیسی

(رومان)

مەسئۇل مۇھەررىرى: مەمتىمىن شىپە
مەسئۇل كوررېكتورى: پەرىدە ئەلى
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

زېمىن مۇھەببىتى

(رومان)

تۇرسۇن لىتىپ

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348-نۆۋەت)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

ئۈرۈمچى لۇڭيىدا مەتبەئەچىلىك چەكلىك مەسئۇلىيەت شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 850×1168، 1/32 مىللەتچىسىز

باسما تاۋىقى: 12.625 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2004 - يىل 12 - ئاي 1 - نەشرى

2004 - يىل 12 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 3000 — 1

ISBN 7-228-09193-0

باھاسى 19.00 يۈەن

图书在版编目(CIP)数据

土地之情/吐尔逊·力提甫著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社, 2004. 12

ISBN 7-228-09193-0

I. 土… II. 吐… III. 长篇小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. 1247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2004)第 136555 号

责任编辑:买买提依明·西帕

责任校对:帕丽达·艾力

封面设计:艾克拜尔·萨里

土地之情 (维吾尔文)

(长篇小说)

吐尔逊·力提甫 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐隆益达印务有限公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 12.625 印张 2 插页

2004 年 12 月第 1 版 2004 年 12 月第 1 次印刷

印数: 1—3000

ISBN 7-228-09193-0 定价:19.00 元

مۇندەرىجە

1	مۇقەددىمە
10 ھەسرەت ۋە ئىشقۇازلار	باب بىرىنچى
42 تۇل خوتۇنلار ئاشخانىسى	باب ئىككىنچى
64 سۈرىتىنى تارتىش	باب ئۈچىنچى
79 ئەندىشلىك كۈنلەر	باب تۆتىنچى
103 تۇل خوتۇنلار غېمىدە	باب بەشىنچى
115 داۋۇت دودەن	باب ئالتىنچى
143 تۇردى تۇلۇم	باب يەتتىنچى
168 ئېدىتلىق ئىش	باب سەككىزىنچى
186 قىمار دەردى	باب توققۇزىنچى
211 ئەرەنچە كىيىنگەن سودىگەر	باب ئونىنچى
233 ھېكمەت ئىشكىنى ئېچىش	باب ئون بىرىنچى
256 مېھرىگۈلنىڭ گۈللىرى	باب ئون ئىككىنچى
267 يېشىلزارلىق	باب ئون ئۈچىنچى
287 چوپان قىز	باب ئون تۆتىنچى
314 ساختىمۇ ئالدىنىدىكەن	باب ئون بەشىنچى
334 «ئۇھ»	باب ئون ئالتىنچى
366 ئۆي يولغا چىقىپ كەتكەندە	باب ئون يەتتىنچى
388 خاتىمە	

مۇقەددىمە

1

ئۈرۈمچىنىڭ شىمالىي بېكىتىدىن كەچ سائەت يەتتىدە چىق-
قان ئاپتوبۇس تاشپاقىدەك ئۆمىلەپ، ئەتىسى سەھەر سائەت
ئۈچتە شىخوغا ئاز قالغان جايدىكى سايغا يېقىنلاشتى. قاتتىق
سوقۇلۇش پەيدا قىلغان سىلكىنىشتىن يولۇچىلار ئويغىنىپ كەت-
تى، خوتۇن - قىزلار چىرقىرىشىپ كەتتى. مالىمانچىلىق
ئىچىدە بىر ئايالنىڭ:

— ۋاي ئانىمەي، نېمە بولدى؟ — دېگەن ئاۋازى ئاڭلاندى.
— ئاپتوبۇس تېيىلىپ بېرىپ، ئالدىدا تۇرغان يۈك ماشى-
نىسىغا ئۇرۇلدى.
— قاراڭلار، ئاپتوبۇسنىڭ ئالدى چوڭ ئەينىكى پېقىش -
پېقىش بولۇپ كېتىپتۇ.

— يائىلا، ئەمدى قانداقمۇ قىلارمىز؟...

ئۇلار دېگەندەك ئاپتوبۇسنىڭ ئالدىدىن سوغۇق كىرىپ
ھەممىنى مۇزلاتقىلى تۇردى. ئەرلەر ئاپتوبۇستىن يەرگە چۈ-
شۈشتى. سايغا كىرىدىغان يول تىكرەك ئىدى. 3 - ئاينىڭ
ئاخىرى بولسىمۇ يول توڭ ئىدى. قار پاختەكتەك - پاختەكتەك
چۈشۈۋاتاتتى. ئاپتوبۇس تېيىلغىنىچە سول تەرەپ يولىدىن چى-
قىپ، تېيىلىپ بېرىپ قىڭغىر توختاتقان يۈك ماشىنىسىنىڭ
كەينى ساندۇقىغا ئۇرۇلغىنى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— ھاي يىگىتلەر، تېز يولنىڭ چېتىگە چىقىڭلار، يەنە بىر
ماشىنا تېيىلىپ كېلىپ مىجۋەتمىسۇن! — دېدى يولنىڭ يېنىد-

دىكى دۆڭدە تۇرغان بوۋاي.

شۇ ھامان بوۋاينىڭ ئاغزىدىن سائەت چىققاندا، سايدىن دۆڭگە چىقىۋاتقان بىر يۈك ماشىنىسى كەينىچە تېپىلىپ كېلىپ، ئاپتوبۇسنىڭ كەينىگە گاچىدە ئۇرۇلدى. ئاپتوبۇسنىڭ كەينى ئەينىكىمۇ پاچاقلاندى. يىگىتلەر بوۋاينىڭ گېپىگە كىرىپ، يول چېتىگە چىقىپ ئۈلگۈرگەندى. شوپۇرلارنىڭ بىرى بىرىگە ۋارقىراپ دېيىشكەن قوپال سۆزلىرى كۆپەيدى. — سېنى تۇغقان ئاناڭنى تىللاۋەرمەي، ئاۋۋال مۇنۇ مۇزلاپ كەتكەن ئانا — بالىلارنى ئىسسىقراق يەرگە ئاپىرىشنىڭ ئامالىنى قىل! — دېدى بوۋاي.

ئاپتوبۇستىكى خوتۇن — قىزلار يولۇچىلارنىڭ يېرىمىنى ئىگىلەيتتى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر چىرايلىق ئايال بىرىنچى رەتتە ئۇن — تىنسىز ئولتۇراتتى. قورققان بولسا كېرەك، ئۇنىڭ گۈزەل ھۆسن — جامالى تامدەك تاتىرىپ كەتكەندى. ئۇ نەچچە سائەت ئىلگىرى ساۋەندىكى خۇيزۇ ئاشخانىسىدا بوۋاينىڭ سامسىسى ۋە نېنىنى يەپ قورسىقىنى تويغۇزغان، شۇندا بوۋاي ئۇنى تونۇغاندەك قىلغانىدى. ئەدەب يۈزىسىدىن كىملىكىنى سو-رىمىغان ۋە سىنچىلاپ قارىمىغانىدى... شوپۇرنىڭ ياردەمچىسى يولۇچىلارنى نەگىدۇر باشلاپ كەتتى. گۈزەل خانىم بولسا، جايدىن قىمىرلاپمۇ قويمىدى. بوۋاي ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلدى:

— ھوي سىڭلىم، سوغۇق بولۇۋاتىدۇ، يولۇچىلار بىلەن بىللە ئىسسىق ئۆيگە بېرىڭ.

— رەھمەت، بارغۇم يوق، — دېدى ئايال كەينىگىمۇ قارىماي.

بوۋاينىڭ كۆڭلىگە «يولدا يولدىشىڭنى سىنا» دېگەن ماقال كەلدىمۇ، بۇ گۈزەل ئايالنى يالغۇز تاشلاپ كەتكۈسى كەلمىدى. ئۇ ئايالنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى.

— سىز مېنى تونۇمىدىڭىز، — دېدى ئايال، — ئاخشام «ئۆز مۇئەللىمىم ئىكەنغۇ» دەپ ئىشەنچلىك ھالدا تامىقىڭىزغا شېرىك بولغانىدىم. بەلكىم مېنى قېلىن خوتۇنكەن دەپ قالغاندىن سىز.

— ئوھوي، سىز ... سىز ھېلىقى مۇشتۇمدەك، گېپىڭىز چاقماقتەك ئوقۇغۇچۇم مېھرىگۈلغۇ! مانا قاراڭ، بىرىنچى قېتىم كۇرسانتلىرىم بىلەن ماڭا تاماق ئېتىپ بەرگىنىڭىزدىمۇ تونۇيالمىغانىدىم، ئەمدىزە، ھەي قېرىلىق!

— مېنى راستتىنلا تونۇدىڭىز، مەن ئەمدى خاتىرجەم بولدىم، — بۇ مېھرىگۈلنىڭ نەچچە سائەتتىن بېرى قىلغان تۇنجى سۆزى بولدى.

قاتناش ساقچىلىرى كېلىپ، ئاپتوموبىللارنىڭ سوقۇلۇش سەۋەبلىرىنى تەكشۈردى. يول ياسىغۇچى ئۇيغۇر خوتۇن - قىز - لار يولغا شېغىل، كۆمۈر ئۇۋاقللىرىنى تۆكتى. شۇڭىچە ئۇلار ئوبدان مۇڭدىشىۋالدى. مېھرىگۈل ئوغلىنىڭ ئاغىنىسىنى شاڭ - خەيدىن تېپىپ، ئۇنىڭدىن قەرز پۇلىنى ئۈندۈرۈپ كەلگىنىنى سۆزلەپ ئۈلگۈردى. سائەت 12 دە ئاپتوبۇس سايىنىڭ ئۈستىگە ئۆتتى. ئۇ يەردە قاتار كەتكەن ئاشخانلار بار ئىدى. شوپۇر يولۇچىلارنى تاماق يەۋېلىڭلار، دەپ قويۇۋەتتى.

مۇئەللىم مېھرىگۈلنى ئۇنىمىغىنىغا قويماي، خۇيزۇ ئاش - خانىسىغا باشلاپ كىردى. مۇئەللىم خۇيزۇ ئاشخانىسى بولغاندىن كىن، خۇيزۇچە تاماق بۇيرۇتتى.

— ھەي، ھازىر يول ئۈستىدىكى ئاشخانلارمۇ بولۇۋالدى. شوپۇرلارنى بىكار ئېسىل تائام، پۇل بىلەن سېتىۋالدى. يولۇچىلار ئامالسىز ئىسسىق ئۆتسۇن، دەپ لازا بىلەنلا قورۇغان تامىقىنى يېيىشكە مەجبۇر، ئۇلار سىزدەك لەڭمەن ئېشەلمەيدۇ.

— مېنىڭ لەڭمىنىمنى ئۇنتۇمايسىز - دە.

— سىزنى ئۇنتۇغان بىلەن ئاغزىمدا قالغان تەملىك تامىقىم -

ئىزنى ئۇنتۇغىنىم يوق!

2

مۇئەللىم سەپەرگە چىقىپ تەمسىز تاماق يېگەندىلا مېھرىد-
گۈلنىڭ تامىقىنى ئەسلەيتتى. ئون يىل مۇقەددەم مۇئەللىم ×
× ناھىيىسىدە ئېچىلغان يازلىق تەتلىدىكى كۇرسقا دەرس ئۆت-
تى. چۈشلۈك تاماققا كۇرس ئېچىلغان مەكتەپ ئاشخانىسىغا
كىردى، ئاشخانا چىنىدەك پاكىز، سۇ سېپىلگەچكىمۇ سالىقىن
ئىدى. ئۇنىڭ ئالدىغا بىر تەخسە لەڭمەن قويۇلدى. ئۇ بېشىنى
كۆتۈرۈپ لال بولۇپ قالدى. لەڭمەن كۆتۈرۈپ كەلگەن قىز
قاشلىرى بەرگى قىياقتەك، قاقشىرى ئېقىپ چۈشكەندەك، ئاغ-
زى ئويماقتەك چىرايلىق، ئاپئاق يۈزى سۈزۈك قىز ئىدى. قىز
شەھلا كۆزلىرىنى مۇئەللىمگە تىكىپ تەكلىپ قىلدى:

— ئوخشىمىسىمۇ تاماققا بېقىڭ، مۇئەللىم.

قىز كەينىگە بۇرۇلۇپ، ئاشخانىغا كىرىپ كەتتى - دە،
يەنە ئىككى تەخسە لەڭمەن كۆتۈرۈپ چىقىپ، كۇرسانتلار ئالدىغا
قويدى، ئۇ ماشىغان، ئېگىلگەندە بېلىدىن ئېشىپ تۇرغان سۈم-
بۇل چېچى يەلپۈنۈپ تۇراتتى. مۇئەللىم ئۇنىڭ گۈزەل سۈمبا-
تىدىن كۆزىنى ئېلىپ، تەخسىنى ئالدىغا تارتتى، ئاشپەزنىڭ
چېچىدەك ئىنچىكە سوزۇلغان لەڭمەننى ئىلەشتۈرۈپ، بىر چوكا
ئاغزىغا سالدى، «پاھ، نېمىدېگەن تەملىك، يېسە يېگۈسى كەل-
گۈدەك». ئاشپەز ھەممە كۇرسانتلارغا ئاش توشۇپ بولۇپ،
مۇئەللىمگە لەڭمەن سۈيى ئېلىپ كەلدى. مۇئەللىم:

— سىز يالغۇز ئىشلەمسىز؟ — دەپ سورىدى.

قىز جاۋاب بېرىش ئۈچۈن ئاغزىنى ئۆمەللىشىگە «ھەدە»
دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. بوسۇغىدا ئون ياشلار چامىسىدىكى بىر
ئوغۇل تۇراتتى، بالىنىڭ كىيىمىگە ياماق سېلىنغان بولسىمۇ

پاكىز ئىدى. مۇئەللىم يېنىدا تاماق يەۋاتقان كۇرسانتتىن سورىدى:

— ئاۋۇ بالا ئاشپەزنىڭ ئىنىسى ئوخشىمامدۇ؟

كۇرسانتلار پىخىلداپ كۈلۈشتى، كۇرسانت:

— ياق، مۇئەللىم، ئۇنىڭ ئوغلى، — دېدى.

مۇئەللىم ئىشەنمىدى. ياپىياش قىزنىڭ شۇنچە چوڭ ئوغلى بار، دېسە كىممۇ ئىشەنسۇن؟ ئاشپەز ئايال ئوغۇلنى بوسۇغىدىلا قايتۇرۇۋېتىپ، چىنە - قاچىلارنى يىغىشتۇرغىلى باشلىدى.

— ئۇ بالغا تاماق بەرمەيلا قايتۇرۇۋەتتىڭىزغۇ.

— ھەي مۇئەللىم، — دەپ ئۇلۇغ - كىچىك تىندى ئاشپەز

ئايال، — ئۈچ بالامغا بۇ ئاشخانىدىن تاماق بەرسەم ماڭا كۈنىگە بېرىدىغان ئىككى سوم ئىش ھەققىمۇ يەتمەيدۇ - دە، تېخى بۇ ئىككى سومنى مۇشۇنداق كۇرس ئېچىلسىلا تاپالايمەن.

— ئىش ھەققىڭىز بەك تۆۋەنكەن!

— بۇغۇ ئادەتتىكى ئىش، — دېدى ئاشپەز ئايال ئۇلۇغ -

كىچىك تىنىپ، — ئۈچ بالامنى باقىمەن، دەپ يەتتە يىلدىن بېرى كۆرمىگەننى كۆردۈم، ئۆلىمىدىم، ئۇنىڭ بېرىسى بولدۇم. دېھقانچىلىقنىڭ ئېغىر ئىشلىرىغا قارىغاندا، بۇ يېنىك. ئەترەتتە كۈنىگە بىر تىيىندىن ئىشلىگەندىن كۆرە، بۇ يەردە ئىككى سومدىن ئىشلىگىنىم ئەلا ئەمەسمۇ؟

— ئېرىڭىزچۇ؟

ئاشپەزنىڭ شەھلا كۆزلىرىدە ياش لىغىرلىدى.

— يەتتە يىل مۇقەددەم ئېتىلىپ كەتكەندى ...

ئۇنىڭ بوش ئاڭلانغان بۇ سۆزى مۇئەللىمگە قاتتىق تەسىر قىلدى. ئۇ خىجىل بولغان ئاۋازدا:

— كەچۈرۈڭ، كۆڭلىڭىزنىڭ زىل تارىنى چېكىپ قويۇپتە.

مەن، — دېدى.

— مېنىڭدە پەقەت بىرلا، يەنى بالىلىرىمنى ئوقۇتۇپ قاتارغا

قوشۇش دېگەنلا ئارزۇ بار. بۇ ئارزۇ مېنى يەر ھەيدەشتىن تارتىپ، ھوسۇلنى يىغىۋالغۇچە بولغان بارلىق ئىشنى چىدام بىلەن قىلىشىمغا ئۈندەيدۇ. ھەممىدىن ئېغىرى سۇ تۇتۇش... بايىقى ئوغلۇم «مەن تۈتمەن» دەپ تۇرۇۋالدى. مەن «بالام، ئەلا ئوقۇساڭلا ھاردۇقۇم چىقىدۇ» دەپ ئۇنى ئىشقا سالىمىدىم. بالىلىرىم ياخشى ئوقۇۋاتىدۇ.

ئۇ قاچىلارنى يىغىشتۇرۇپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى. كۇرس باشقۇرغۇچى مۇئەللىمگە مۇنۇلارنى سۆزلەپ بەردى:

— ئېغىر ئەمگەك، بالىلىرىنىڭ غېمى بۇ جۇۋانغا ئانچە تەس كەلمىدى، ئەمما ئۇنىڭ گۈزەل جامالى ئۇنىڭغا ئېغىر ھەسرەت - نادامەتلەر ئېلىپ كەلدى. ئۇ يىگىرمە ئۈچ يېشىدا ئېرىدىن تۇل قالغان. مەن - مەن دېگەن باشلىق، سودىگەر، باي خوجايىم، ھەتتا ئۆيلەنمىگەن يىگىتلەرمۇ «كۆيدۈم - پىش-تىم» دەپ ئۇنىڭ كەينىگە كىرىۋالدى. بەزىلىرى ئەلچى كىر-گۈزدى، بەزىلىرى كوچىدا توستى، لېكىن ئۇ ئۇلارغا: «مەن ئەرگە تەگمەيمەن، بالىلىرىمنى ياراملىق ئادەم قىلىمەن!» دەپلا جاۋاب بەردى. بۇنىڭغا كۆپ قىسمى ئىشەنمىدى، ئۇ كوچىدا ماڭسا «پاھ - پاھ، كوچىغا ئاي چۈشتى!...» دېيىشتى. كېچىسى ئۇنىڭ ئىشىك - دېرىزىسىنى چېكىدىغان، ئۆگزىسىگە چالما ئاتىدىغان قىلىقلارمۇ پەيدا بولدى. بۇنداق قىلىقلار ئۇنى كېچە - كېچىلەپ يىغلاشقا مەجبۇر قىلاتتى. ھەي مۇئەللىم، چىراي دېگەنمۇ ئادەمگە دۈشمەنكەن.

— ئەرگە تېگىپلا بۇ خاپىچىلىقلاردىن قۇتۇلسا بولمامدۇ؟

— ئۇنداقتىمۇ بەختى ئېچىلاتتى، بىراق ئۇ ياشلىقىنى بالد-

لىرى ئۈچۈن قۇربان قىلىۋاتىدۇ...

ئىككى خىل ھېسسىيات مۇئەللىمنىڭ مېڭىسىنى چىرىم-ۋالدى. ئۇ مۇشۇ گۈزەل ھۆسن بىلەن بىرەر ئەرگە تەگسە نەقەدەر بەختلىك ئۆتەر ئىدى - ھە! ياش ئۆمرىنى بىكارلا خازان

قىلىۋېتىپتۇ! بۇنىڭغا مۇئەللىمنىڭ يەنە بىر ھېسسىياتى قارشى تۇردى: ئۇنىڭ پاك قەلبى بالىلىرىغا تەلپۈنگەن، ئۇ ۋاقىتلىق قىيىنچىلىق تارتىدۇ، ئەمما پەرزەنتلىرىنى مەڭگۈلۈك بەختلىك قىلىدۇ!...

مانا ھەش - پەش دېگۈچە ئون يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. مۇئەللىم ئاشپەز، يەنى مېھرىگۈل بىلەن يانمۇ يان ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ يەنىلا ئەرنىڭ خوۋلىقىنى كۆرمەي تۇل ھالدا ئۇزاق يىللارنىڭ سېھىرلىك كېچىلىرىنى ياستۇقنى ھۆل قىلىپ ئۆتكۈزۈۋاتقان. مىدۇ! مېھرىگۈل شۇ چاغدا ئۇنىڭغا: «بالىلىرىم بايلىقىم، بەختىم» دېگىنى ئېسىگە كەلدى. ھە، مېھرىگۈلنىڭ ھېلىقى ئوغلى، قىزى ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلا بولسا ياكى ئوقۇمۇش-لىق ئادەم بولالىغانلا بولسا، ھەقىقەتەنمۇ ئۇ بەختلىك ئانىدۇر. مۇئەللىم ھاياجان بىلەن پىكىر ئېقىنىغا كىرىپ كەتتى:

— مېھرىگۈل بىلىمنىڭ ناھايىتى زور كۈچ ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ئانا. بىلىملا خەلقنى نۇرلۇق يولغا باشلىيالايدۇ، خۇددى نۇرلۇق مەشئەلدەك، قۇياشنىڭ پارلاق نۇرىدەك كىشىلەر قەلبىنى، ئورلاندۇرىدۇ. نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتىدۇ. بىلىم-سىزلىك — نادانلىق. بۇ نادانلىق خەلقىمىزگە ئاز بولمىغان كۈلپەتلەرنى كەلتۈردى. ئەمدى بىلىمىز ياشاشقا ئورۇن قالمىدى. بەزى پۇلى، مال - دۇنياسى تۇرۇپمۇ بالىلىرىنى ئوقۇتماي-دىغان، بالىلىرىنىڭ ئىستىقبالىنى ئويلىمايدىغان ئاتا - ئانىلار-مۇ بار، ئۇلارغا لەنەت!

3

— يەنە چاتاق چىقتىمۇ، نېمە؟
مۇئەللىم سوئالغا جاۋاب بەرمەي ئاپتوبۇستىن چۈشتى. ئۇ بىر يۈك ماشىنا شوپۇرىدىن سورىۋىدى، شوپۇر تەلكنىڭ تېغىدا

قار كۆچۈپ، يول توسۇلۇپ قالغىنىنى سۆزلەپ بەردى. ئاپتو-
بۇس شوپۇرى:

— يېقىنلا يەردە ئەرزان ياتاق بار، شۇ يەرگە چۈشەيلى،
يول ئېچىلغان ھامان ماڭىمىز، — دېدى.

شوپۇر باشلاپ بارغان ياتاق ئىلگىرى ھەربىيلەر تۇرغان
گازارما ئىكەن. كۈتكۈچى توپا بېسىپ كەتكەن كارىۋاتلاردىكى
كۆرپىلەرنى سۈپۈردى. ياتاق ھەققى بەش سوم ئىكەن. مۇئەل-
لىمىنىڭ يېنىدا بارى - يوقى ئالتە سوملا قالغانىدى. بىر سومغا
نان ئېلىپ قويدى. ئەتىسى سائەت يەتتىدە ئاپتوبۇس يولغا چىق-
تى. مۇئەللىمنىڭ كۆزى قارشى تەرەپتىن كېلىۋاتقان ماشىنى-
لاردا ئىدى. ئۇ بىردىن:

— يول ئېچىلىپتۇ! — دەپ ۋارقىرىۋەتكىنىنى تۇيماي قال-

دى.

— قانداق بىلىدىڭىز؟ — دەپ سورىدى مېھرىگۈل.

— ئاۋۋ ئۆتۈپ كەتكەن ماشىنا ئىلىنىڭ ئىكەن. نومۇر

بەلگىسىدىن بىلدىم.

— ئۇھ، ئەمدى خاتىرجەم بولدۇم.

مېھرىگۈل ئەمدى سىرىنى پاش قىلدى. ئۇ چوڭ ئوغلىنىڭ
ئالمۇتىدا ئوقەت قىلىۋاتقىنىنى، ئۆزىنىڭ تاشلىق يەرنى گۈل-
زارلىققا ئايلاندۇرغىنىنى، مۇراببا زاۋۇتى قۇرماقچى بولغاندا،
پۇل يېتىشمىگىنىنى، ئاخىر ئوغلىدىن قەرز ئېلىپ شاڭخەيگە
بېرىۋېلىپ، قەرزىنى بەرمىگەن ئوغلىنىڭ ئاغىنىسىدىن 500
مىڭ سومنى ئېلىپ كەلگىنىنى، بۇ پۇلنى بانكىغا قويۇۋەتكەنلى-
كىنى، يول راسخوتىغا ئاز پۇل ئېلىپ قالغاچقا، مۇئەللىمنىڭ
تامىقىنى يېيىشكە مەجبۇر بولغىنىنى مۇئەللىمگە ھېكايە قىلىپ
بەردى. مۇئەللىم ئاڭلاپ بولۇپ قايىل بولدى ۋە:

— ئەمدى يەرلىك مەھسۇلاتلارنى پىششىقلاپ ئىشلەڭ، بار

پۇلىڭىز يەتمىسە بانكىدىن قەرز ئېلىڭ! — دېدى.

— يەرلىك مەھسۇلاتلارنى قانداق پىششىقلاشنى دەيسىز؟

— بەرپا قىلغان بېغىڭىزنىڭ مېۋىسىدىن مۇراببا چىقىدۇ.
رىڭ، گۈللەردىن ئەتىراپىڭىزنىڭ، بوردىغان مالنىڭ گۆشىدىن
گۆش كونسېرۋاسى، قېزا قاتارلىق مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىدۇ.
رىڭ، دېمەكچىمەن.

— شىركىتىمىزدىكىلەرنىڭ كۆپ قىسمى خوتۇن - قىز.
لار، ئۇلار ھۆددىسىدىن چىقالارمۇ؟

— قىيىن ئىش يوق ئالەمدە، كۆڭۈل قويغان ئادەمگە، —
دېدى مۇئەللىم كۆتۈرەڭگۈ ئاۋازدا، — كوممۇنا دەۋرىدە نى -
نى ئېغىر ئەمگەكلەرنى قىلغان ئاياللار ئەمدى قىلالامسۇ؟ قىلدۇ،
قىلغاندا، ھەممىسىلەر قىزغىنلىق، تىرىشچانلىق بىلەن
قىلدۇ.

— مۇئەللىم، سىز ئون يىل مۇقەددەم بىزگە ئۆتكەن دەردىن -
سىڭىزدە «بىئولوگىيىلىك تۈرلەرنى تەڭ راۋاجلاندۇرۇشقا تەدبىر
بىئەت ھالاك بولىدۇ. تەبىئەت ھالاك بولسا، ئىنسانىيەتمۇ ھالاك
بولىدۇ» دېگەندىڭىز. مەن بۇنى ئەمەلىيىتىمدە ئىسپاتلىدىم.
— پاك، سىز ئۇ بىلىملەرنى دەرسىمگە قاتناشماي تۇرۇپ
نەدىن بىلىۋالدىڭىز؟

— كۈرستە دەرس ئۆتكۈنىڭىزدە سىنىپ ئىشىكىنى قىيا
ئېچىپ قويۇپ ئاڭلىغانىمەن.

مۇئەللىم ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم ھەيرانلىق، ھەم قايىللىق
بىلەن قارىدى. بۇ قاراشقا مېھرىگۈل مۇنداق ئىلتىجا بىلەن
جاۋاب قىلدى:

— سىز مەھەللىمىزگە بىر بېرىپ كەلسىڭىز مۇئەللىم،
بىز تۇل خوتۇنلارغا ئاتىدارچىلىق قىلغان بولاتتىڭىز.
— بارىمەن، ئەلۋەتتە بارىمەن. سىلەرنىڭ ئىش - نەتىجىڭىز.
لار مېنى بەكمۇ قىزىقتۇرۇۋاتىدۇ.

بىرىنچى باب

ھەسرەت ۋە ئىشقۋازلار

1

نورۇز — يىلنىڭ باشلىنىشى. كىشىلەر ھاياتىنىڭ يېڭى بىر قەدىمى، تەبىئەتنىڭ ئويغانغان ۋاقتى. ئادەمزات ۋە تىرىك جانلارنىڭ يېڭى ھاياتقا تەلپۈنۈشى.

قىشنىڭ توقسان كۈنى توشۇپ، نورۇز باشلىنىدۇ. بۇ كۈنى زېمىنغا ئىسسىقلىق يۈگۈرىدۇ. ئوت — چۆپلەر، دەل — دەرەخلەر، زىرائەتلەر ئويغىنىدۇ، باھار شامىلى تاۋلىنىۋاتقان نەم توپا پۇرىقىنى تارتىدۇ. ئۇۋىلىرىدا ئۇخلاپ قىشتىن چىققان قۇرت — قوڭغۇزلار ئۆچەكلىرىدىن چىقىدۇ، ھاشاراتلار تىرىلىدۇ، ئىسسىق بەلۋاغلارغا كەتكەن ئۇچار قۇشلار قاناتلىرىنى كېرىپ كېلىشكە باشلايدۇ. نورۇز يەنە يېڭى يىلنىڭ توقلۇق ياكى ئاچارچىلىق يىلى بولىدىغانلىقىنى بەلگىلەيدۇ. كىشىلەر — نىڭ توق ياكى ئاچ قېلىشى — بەخت، نادامەت، ھەسرەت، ياخ — شىلىق — يامانلىقنىڭ باشلىنىشى، شۇڭا نورۇز كۈنى ئۇلۇغ كۈن، بايرام كۈنى.

مېھرىگۈل مانا شۇ قۇتلۇق كۈننى تەبرىكلەپ كۆجە^① تەييارلايتتى. ئۇ نورۇز كىرىشتىن خېلىلا بۇرۇن بۇغداي، ئارپىنى

① كۆجە — نورۇز ئېشى.

ئۈندۈرمە قىلاتتى. ئۈندۈرمىلەرگە كۆپتۈرگەن قوناق، تېرىق، قۇرۇت، قېتىق ئارىلاشتۇراتتى، بۇ كۆچە چۈچۈمەل، تەملىك بولۇپ، كىشىنىڭ يېسە يېگۈسى كېلەتتى. ئۇنىڭ نىيىتى يېڭى بىر يىلدا بۇغداي، ئارپا، قوناق، تېرىقتىن مول ھوسۇل ئېلىش، سىيىردىن كۆپ سۈت ئېلىش ئىدى. ئۇ داستاننى مول راسلايتتى، داستانغا پىششىق گۆش، نان، قۇرۇق مېۋە - چېۋىلەرنى تىزاتتى. نورۇزغا تۇغقانلىرى، يېقىن دوستلىرىنى چاقىراتتى، نورۇز تائاملىرىدىن تويۇنغان مېھمانلار بەزمە قىلاتتى، ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئوينىتتى. تېپىشماقلار ئېيتىدۇ. شېپ، تاپالمىغانلارغا كۈلكە قوزغايدىغان جازالارنى بېرەتتى. بېيىتلار بىلەن بىر - بىرىنى يېڭىشكە تىرىشاتتى.

خوتۇن - قىزلار نورۇزنى مۇشۇنداق بايرام قىلسا ئەرلەر نورۇز مەشرىپىگە كېتەتتى. مېھرىگۈلنىڭ ئېرى ئەزىمەت مەش - رەپتىن تاڭ سۈزۈلگەندە كېلەتتى - دە، ئېتىزغا چىقىپ، يەر ھەيدەشكە كىرىشەتتى. تۇنجى ئۇرۇقنى چۆكۈرەتتى. نورۇز كۈنى چاچقان ئۇرۇق تولۇق ئۈنۈپ چىقاتتى. شۇ يىلى بۇغداي بىخى توپىنى يېرىپ چىققان كۈنى ئەزىمەتنىڭ چوڭ ئوغلى تۇغۇلدى. ياش ئەر - خوتۇنلار ئوغلىنىڭ ئىسمىنى «نۇرتاي» قويدى. بۇ ئۇلارنىڭ شۇ يىلقى نورۇزغا بولغان شادلىقى، سوۋغىسى ئىدى. ئەزىمەت تۇنجى ئوغلىنىڭ دۇنياغا كەلگىنىگە خۇش بولۇپ، يېقىن ئاغىنىسى داۋۇت بىلەن ناخشا ئېيتىشتى. ئىككى يىل ئۆتۈپ، ئۇلار يەنە بىر ئوغۇل پەرزەنت كۆرگەندە، مېھرىگۈل ئۇنىڭغا ئاتا تىلىكىنى كۆزلەپ «ئىتاي» دەپ ئىسىم قويدى. چۈنكى شۇ كۈنى بىر قىز، ئىككى ئوغۇلنىڭ دادىسى قىزىل قوغدىغۇچىلارنىڭ تۈرمىسىدە ياتاتتى.

مېھرىگۈل ئېرى تۈرمىدىن چىقىپ كەلسە بۇ يىلقى نورۇز - نى بىللە ئۆتكۈزۈپ ساپ ھاۋادىن چوڭقۇر نەپەس ئېلىپ، ياشلىق باھارىنى ئۇرغۇتماقچىدى. بۇ تىلەك - ئارزۇ مېھرىگۈلنىڭ

قەلبىنى ئىلىتىقان، شۇڭا ئۇ مۇلايىملىشىپ كەتكەنىدى.
ئەپسۇس، بۇ ئىللىق ئارزۇ - تىلەكلەر كۆپۈككە ئايلاندى.
بۇ ئارزۇنى ئېرى ئۇ دۇنياغا ئېلىپ كەتتى. بۇ كۈنى مېھرىگۈل-
نىڭ مەجنۇنئالەدەك خۇشپىچىم قامىتى پۈكۈلدى. ئۇنىڭ شەھلا
كۆزلىرى قۇرۇماس بۇلاققا ئايلاندى. يەتتە، قىرغاق نەزىرلەردىن
كېيىنمۇ كۆزىدىن ئاققان ياش مەڭزىلىرىنى يۇيۇپ تۇردى، كې-
چىسى ياستۇقىنى ھۆللىدى. ئەگەر ئۇنىڭ كۆز يېشىنى يىغسا
بىر كۆل تولا ئىدى. قاپقارا قەلەم قاشلىرى ئاستىدىكى قاپاقلى-
رى تۇخۇمدەك ئىششىپ، ئاھۇ كۆزلىرىنى يېپىۋالدى. ئېرى-
نىڭ روھى قەلبىدە ئىدى.

2

راست، ئۇ كۈنلەر مېھرىگۈلگە ھارام بولدى. ئۇ ئۆزىنى
بىر بىلىپ - بىر بىلمەي يۈردى. چىگىش خىياللار ئىچىدە بىردە
ئۈمىد يۇلتۇزلىرى چاقنىغاندەك بىلىنسە، بىردە ئۆچكەندەك
بىلىنەتتى. ئۈمىد يۇلتۇزى چاقنىسا، كۆڭلى يۇلتۇزدەك نۇرلى-
نىپ كېتەتتى. ئۆچكەندە بولسا، ئىچى قاراڭغۇلىشىپ قويغان
- ئەتكىنىنى بىلمەي قالاتتى. ئۇنى بۇ ھالغا ھەرخىل خەۋەرلەر
كەلتۈرەتتى: «ئېرىڭ پالانى تۈرمىدىكەن»، دېگەن خەۋەر كەل-
سە، ئۈمىد يۇلتۇزى ياناتتى. بۇنداق چاغلاردا ئېرىنىڭ بىر
ئېغىز گېپى قۇلىقىدىن، باغلانغان كۈچلۈك بىلەكلىرى كۆز
ئالدىدىن كەتمەيتتى. شۇ تاپتىمۇ بۇ قارا كۈن كۆز ئالدىغا
كېلىۋالدى: يېرىم كېچە، ئەر - خوتۇنلار بىر يوتقان ئىچىدە
شېرىن ئۇيقۇدا ياناتتى. ئەزىمەت ئۆز ئىسمىنى چاقىرىغان قاتتىق
ئاۋازدىن ئويغىنىپ كەتتى. ئۇ كىيىنىپ ھويلىغا چىقتى، مېھ-
رىگۈلۈم كەينىدىن چىقتى. بىلىكىدە قىزىل يەڭ بەلگىسى بار
قارا كۆلەڭگىلەر ئەزىمەتكە يېپىلىپ كەلدى - دە، بىر ئېغىزمۇ